Otto Böhtlingk & Rudolph Roth: Sanskrit-Wörterbuch, Part 1, Petersburg 1855 सत्तवार्क (स[े] + वा^o) m. rechte, fromme Rede: सृत्वार्कन सृत्येन युद्ध-या तपेसा सुत: RV. 9,113,2.

सतवादिन् (स॰ + वा॰) adj. recht —, wahr redend VS. 5, 7. MBH. 13,

सतन्ये (von सृतु) adj. P. 4,2,31. den R tu geweiht RV. Anuka. zu 1, 15. — f. ंचा näml. इष्ट्रका TS. 5,3,11,3. 4,2,1. Çat. Ba. 7,4,2,29. 5,1,35. 8,2,1,16. 3,2,5. 8,12. Käti. Ça. 17,4,24. 8,16. 9,4. Davon सतन्यंवस् mit solchen इष्टका versehen Çat. Ba. 10,2,6,10. — Vgl. सन्यि, सत्य.

মনসন (মন + সন) m. pl. Bewohner von Çâkadvîpa Buâc. P. 5, 20,28.

स्तासँद (स्त + सद्) adj. in der Wahrheit seinen Sitz habend RV. 4, 40, 5. TS. 3,2,10,1.

स्त्तान्त (स॰ + स॰) n. und ॰नी f. der rechte, gewohnte Sitz VS. 4,36. स्तानात adj. v. l. des AV. 18,2,15 zu स्तानाय des RV.

सत्तेष (सत + साप्) adj. frommes Werk und Sinn pflegend, glaubenseifrig: ये चिडि पूर्व सत्साप् मार्न-मानं देवेभिर्वद्रन्तानि RV.1,179, 2. 10,66,8. 134,4. रुप्टार्व सत्सापः पुरंघीर्वस्वीर्ने म्रत्र पत्नीरा धिये धुं: 5,41,6. von Göttern: ये मीमिजिन्हा सत्सापं मासुः 6,21,11. 30,2. स्तेनं सत्यम्तसापं मायन् 7,56,12.

स्तरतुम् (स॰ + स्तु॰) adj. recht preisend, nach Sis. N. pr. RV. 1, 112.20.

মন্দ্রা (মন + स्या) adj. richtig stehend AV. 4, 1, 4.

स्तस्पति m. = स्तस्य पतिः von V aju R.V. 8,26,21.

ऋतस्पृँघ (ऋत + स्पृष्ण) adj. die heilige Wahrheit liebend, von den Âditja RV. 5,67,4. Mitra-Varuna 1,2,8. वृक्तस्पते या पर्मा पर्गवदत् आ ते ऋतस्पशो नि घेड: 4,50,3.

सतायत् und सताय् s. u. सतय् und सतय्

सतार्यिन् adj. wohl so v. a. सतायु. सतायिनी माथिनी संद्धाते १४.10,

सतावन् (von सत) adj. (dat. सतावे, loc. सताविन, voc. वस्), f. वर् ी 1) rochtgeartet, ordnungsgemäss, gesetzmässig; von einem Kraut AV. 5,15,1. der Kuh 10, 10, 9.16. von Allem was regelmässige Erscheinungen zeigt, z. B. vom Monde: इन्ड्रद्ती: एयेन ऋतावी VS. 18, 53. von den gleichmässig strömenden Gewässern RV. 3,33,5 (Nir. 2,25). AV. 3,17,7. TS. 1, 1, 3, 1 (RV. 3, 56, 5). von der Sonne RV. 4, 38, 7. Morgenröthe 3, 61, 6. 4, 32, 2. 5, 80, 1. 8, 62, 16. Himmel und Erde 1, 160, 1. 3, 54, 4. 4, 56, 2 und sonst. — 2) dem heiligen Gesetz treu; gerecht, fromm, gläubig: স্থাব ব-दों व्हार्त्राभिर्म्धतावी RV. 1,122,9. म्हतावीनः कवर्यः पूट्यासः 7,76,4. 61,2. 87, 3. 10, 154, 4. मित्रं न जने सुधितमृतार्थान 8, 23, 8. 4, 8, 6. 6, 68, 5. von Agni, dem Lenker und Vorbild der im Cultus thätigen Frömmigkeit: या मत्यैष्ठमृतं ऋतावा केता पित्रेष्ठ इत्कृषोति देवान् 1,70,1.2.5. 3,2,13. 13, 2. 20, 4. 4, 2, 1 und oft. AV. 6, 36, 1. ähnlich von Brhaspati RV. 6, 73, 1 und Sarasvati (oder zu 1.) 2,41,18. 6,61,9. vom Soma 9,96,13. 97, 48. 110,11. — 3) gerecht, heilig; von Göttern, besonders den Åditja: स्तावानश्चयमाना स्रणानि RV. 2,27,4. 1,151,4.8. 3,54,12. 4,1,2. 42,4. 5,63,2. u. s. w.

सताव्य (सत + व्य mit Dehnung des Auslauts) adj. an Gerechtigkeit
-, Frömmigkeit sich erfreuend, heilig gesinnt; vorzugsweise von den

Göttern gebraucht, namentlich von den Åditja: इन्ह्रेज छासा अमृता सृताच्य: RV. 10,66, 1. 6,13,18. 50,14. 32,10. 7,66,10. — 1,2,8. 14,7. 23,5. 2,41,4. 3,62,18. 7,66,13. 82,10. Agni 3,2,1. 6,59,4. den Manen 6,75,10. 10,16,11. übertr. auf andere heilige Dinge, z. B. Himmel und Erde 1,106,3. 159,1. die Hände des Soma-Priesters: यमी मर्नमृताच्या द्या चार्मजीजनन् 9,102,6. 9,3. साप: VS. 4,12. die Thore des heiligen Raums RV. 1,13,6. VS. 28,5 (17,3).

स्तापैक् (स्त + सक्) adj. P. 8,3,109 (vgl. 6,3,116). nom. ेषाड् die heilige Ordnung aufrechterhaltend VS. 18,38. स्तापाक्म् P., Sch.

श्री f. 1) (von হার্) Angriff, Streit VS. 30, 13. ইনি AV. 12, 5, 25. — 2) 'desselben Ursprungs wie হান) ratio, Art, Weise: হান্দর্যা Vet. 2, s. Vgl. शीत. Die Lexicographen: Gang, Weg (মিনি, বর্নেন্); Glück (काल्याण); Wetteifer (स्पर्धा); Tadel (ব্রুয়ুদ্রো) H. an. 2, 160. Med. t. 5 (vgl. হানীব্ u. হার্); Erinnerung (स्मृति); Schutz (হ্বা) Taik. 3, 3, 152; Unglück Diak. im ÇKDB.

सतिकार (स्रितम्, acc. von स्रात, +कार्) adj. P. 3,2,43. Vop. 26,57. propitious, fortunate Wils.

য়तीय (von स्रात), स्तीयँत sich streiten: तस्मान्नतियर्न् ÇAT. BR. 3, 4, 2, 3. त क्तीयमान ऊचतुः 6, 2, 3. यदै सेनायां च सामिता चर्नीयत्ते 8, 6, 1, 16.
— buddh. act. mit sich in Zwiespalt sein (?), sich schämen (? vgl. स्तीयाः): स्तीयतं जेक्कीयमानं (mit न!) जुगुप्समानम् Saddel P. 4, 24, b. Burnoup: effrayé, Foucaux nach der tibet. Uebersetzung: étourdi. Vgl. u. प्रर्त्.

सतीया (von सतीय्) f. Tadel (nach Andern Scham) AK. 3,3,32. — Vgl. म्रतन, ऋति und म्रत्.

स्तीपँक् (स्ति + सक्) adj. Sch. zu P. 6,3,116 und 8,3,109. Angriff aushaltend, widerstandsfähig; ausdauernd: चृश्चिर्टमामृतीपर्कं वीरं दं-दाति सत्पंतिम् R.V. 6,14,4. von Indra: (विभय) द्रमाद्कमृतीपर्कः 8,43, 35. 57,1. 77,1. नू छिरं मेहती वीर्वत्तमृतीपाकं र्विम्ममामुं धत्त 1,64,15.

মূর্ (desselben Ursprungs wie মূর) m. Un. 1,71. 1) bestimmte Zeit, Zeitpunkt, zugemessene Zeit: प्रारं तृत्रूर्त् zu ihren Zeiten, ein Jedes zu seiner Zeit R.V. 1, 49, 3. सुचा पंजाता ऋत्भिधे विभि: 84, 18. ऋत्र्जनित्री (स्तुर्जनित्रीय n. das mit सर्त्जनित्री beginnende Sükta Çiñen. Çr. 11, 14,10.22) die Zeit (eine bestimmte) ist seine Mutter 2,13,1. 中 中河 शार्यपर्सः प्र ऋतोः vor der Zeit 28,5. ऋतूंर्रेन्यो विद्धेङ्यायते प्नः (der Mond) 10,85,18. Namentlich von den Zeitpunkten des Opfers und anderer regelmässiger Verehrung: वेदा में देव संत्पा संत्नाम् 5,12,3. सत् नेत न प्र मिनहयेते ७,१०३,७. विश्वा ऋतुनी वसी मक् उशन्देवाँ उंशतः पी-यय कृवि: 2,37,6. 39,4. स यश्चिया यज्ञत् यश्चियाँ ऋतून् 10,11,4. विद्वाँ ऋ-तूँ संतुपते यजेक् 2,1.3. 1,93,3. AV.11,1,4. Häufig im instr., namentlich pl.: zu seiner Zeit, in den rechten Zeiten, zur Opfer- oder Festzeit; so z. B. RV. 1,15, 1. fgg., wo die Commentatoren eine Personification ganz unpassend annehmen, wie schon aus dem Wechsel von মন্না, মন্মি:, মন্দ hervorgeht; desgleichen 2,37,1. fgg. und ähnlich an vielen andern Stellen. मार्गन्देव ऋत्भिर्वधेतु त्तर्यम् RV. 4,53,7. तम्तीं ऋत्भिर्व-ह्यानाँ म्रोंक ज्यः पर्वतस्य ५,३२,२. (देवाः) सत्भिक्वनम्रतः ६,५२,१०. स्-त्भिर्म्यत्वा पाक्ति सामीमन्द्र ३,४७,३. सत्भिर्मनेना मादयधम् ४,३४,२. ९,६६, 9. 10,7,6. प्राप्नित्यत्भिनिषयं AV. 12,3,32. 3,8,1. VS. 18, 33. 12,61. - 2) Zeitabschnitt, insbes. Jahresabschnitt, Jahreszeit. Die gewöhnlich